ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/293 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Φεβρουαρίου 2015

για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Liliputas (ΠΓΕ)]

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων ([1]), και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 2 και το άρθρο 52 παράγραφος 3 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, η αίτηση που υπέβαλε η Λιθουανία για την καταχώριση της ονομασίας «Liliputas» δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([2]).

(2) Βάσει της ένστασης της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 και της αιτιολογημένης δήλωσης ένστασης της 8ης Νοεμβρίου 2013, η Πολωνία εξέφρασε την αντίθεσή της ως προς την καταχώριση, σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012. Η ένσταση κρίθηκε παραδεκτή.

(3) Με επιστολές της 8ης Ιανουαρίου 2014 η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να προβούν στις προβλεπόμενες διαβουλεύσεις ώστε να επιδιώξουν την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ τους σύμφωνα με τις εσωτερικές τους διαδικασίες.

(4) Εντούτοις, δεν επετεύχθη συμφωνία μεταξύ της Λιθουανίας και της Πολωνίας.

(5) Δεδομένου ότι δεν επετεύχθη συμφωνία, η Επιτροπή οφείλει να λάβει απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012.

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 το ενιστάμενο κράτος υποστήριξε ότι η καταχώριση του «Liliputas» ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη θα έθετε σε κίνδυνο την ύπαρξη μιας εν μέρει ταυτόσημης ονομασίας, των εμπορικών σημάτων και των προϊόντων τα οποία υφίσταντο νομίμως στην πολωνική αγορά για πολύ περισσότερο από μια πενταετία πριν από την ημερομηνία κατά την οποία η αίτηση για την καταχώριση της ονομασίας «Liliputas» ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (15 Ιουνίου 2013)· σύμφωνα με το ενιστάμενο κράτος, η εν λόγω καταχώριση θα συνιστούσε απειλή για την ύπαρξη του προϊόντος με ονομασία «Liliput», το οποίο είναι πολωνικό τυρί με χαρακτηριστικά παρεμφερή με το τυρί «Liliputas», το όνομα του οποίου είναι παρόμοιο από φωνητικής απόψεως με το όνομα «Liliputas».

(7) Το ενιστάμενο κράτος ισχυρίζεται ότι ο όρος «Liliput» χρησιμοποιείται γενικά στην Πολωνία ως αναφορά σε προϊόντα που χαρακτηρίζονται από το μικρό τους μέγεθος, ενώ χρησιμοποιείται επίσης για το τυρί. Το τυρί που φέρει την ονομασία «Liliput» παράγεται και διατίθεται νομίμως στο εμπόριο στην Πολωνία από το 1971. Στο πλαίσιο εταιρικών προτύπων, τεχνικών οδηγιών και κανόνων για τη χρήση πρώτων υλών, το τυρί «Liliput» αναφέρεται μεταξύ άλλων τυριών, όπως άλλα είδη τυριού όπως το gouda, το edam και το emmental. Ο όρος αυτός, που αναφέρεται στο πολωνικό τυρί, είναι δημοφιλής στους πολωνούς καταναλωτές και δεν συνδέεται με κανένα τρόπο με το λιθουανικό τυρί. Πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί ως γενικός όρος που περιγράφει γενικά την έννοια του τυριού στην Πολωνία. Όσον αφορά το προϊόν, το πολωνικό τυρί «Liliput» έχει χαρακτηριστικά, εμφάνιση και διαστάσεις, παρόμοιες με αυτές του λιθουανικού τυριού «Liliputas». Τέλος, σύμφωνα με το ενιστάμενο κράτος, τα «Liliput» και «Liliputas» είναι προϊόντα παρόμοια τα οποία φέρουν γενικές ονομασίες. Ως εκ τούτου, η καταχώριση της ονομασίας «Liliputas» ως προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης θα εμπόδιζε τους Πολωνούς παραγωγούς από την εμπορία του τυριού «Liliput» ή, εν πάση περιπτώσει, από το να χρησιμοποιούν την ονομασία «Liliput» για το τυρί.

(8) Το ενιστάμενο κράτος ισχυρίζεται επίσης ότι το προϊόν και η ονομασία προς καταχώριση δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012. Όπως αναφέρεται στο πλαίσιο του δημοσιευμένου ενιαίου εγγράφου, το τυρί έλαβε την ονομασία «Liliputas» λόγω του μεγέθους του. Ως εκ τούτου, η ονομασία «Liliputas» δεν δηλώνει ότι το προϊόν προέρχεται από ένα συγκεκριμένο μέρος, αλλά, όπως το πολωνικό τυρί «Liliput», αναφέρεται απλώς στο μικρό μέγεθος του τυριού. Επιπλέον, οι ιδιότητες του προϊόντος δεν μπορούν να αποδοθούν στη γεωγραφική του προέλευση, αλλά οφείλονται απλώς στο γεγονός της ωρίμασής του σε μικρές μπάλες. Ο αντίκτυπος του τοπικού μικροσκοπικού μύκητα *Penicillium pallidum* Smith στα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του «Liliputas» δεν έχει αποδειχθεί. Επιπλέον, το γεγονός ότι το προϊόν παρήχθη βάσει κρατικών προδιαγραφών στην ΕΣΣΔ (Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών), επιβεβαιώνει ότι θα μπορούσε να παράγεται παντού στην ΕΣΣΔ και ότι δεν υπήρχε συγκεκριμένη σχέση με την οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή. Εν τέλει, το τυρί «Liliputas» θα πρέπει να θεωρείται ως προϊόν γενικής ονομασίας.

([1]) ΕΕ L 343 της 14.12.2012, σ. 1.
([2]) ΕΕ C 170 της 15.6.2013, σ. 46.

(9) Σε αρκετά πολωνικά τυριά είχε χορηγηθεί προστασία όσον αφορά εμπορικά σήματα που περιέχουν τη λέξη «Liliput», όπως το καταχωρισμένο λεκτικό και εικονιστικό σήμα «Cheesland Liliput» και «Ser liliput», και το λεκτικό σήμα «Serenada Liliput» για το οποίο υποβλήθηκε αίτηση καταχώρισης. Η παραγωγή του πολωνικού «Liliput» είναι σημαντική: 2 762 τόνοι παρήχθησαν το 2013 σε βιομηχανική κλίμακα και τέθηκαν στο εμπόριο σε όλη την Πολωνία σε 2 250 καταστήματα, ενώ το 4,8 % της παραγωγής του εξήχθη στην αγορά της ΕΕ. Το 90 % της παραγωγής του τυριού «Liliput» καλύπτεται από εμπορικό σήμα. Κατά την άποψη του ενιστάμενου κράτους, η καταχώριση της ονομασίας «Liliputas» ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη θα συνιστούσε απειλή για την ύπαρξη των εν λόγω σημάτων.

(10) Παρά τις ως άνω καταγγελίες που υπέβαλε το ενιστάμενο κράτος, είναι σκόπιμη η καταχώριση της ονομασίας «Liliputas» ως προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης για τους ακόλουθους λόγους.

(11) Αν και η χρήση της ονομασίας «Liliputas» ανάγεται, πιθανότατα, στο μικρό μέγεθος του τυριού στο οποίο αναφέρεται, είναι σαφές ότι στη Λιθουανία, σε διάστημα μισού αιώνα, η εν λόγω ονομασία έχει απολέσει την εν λόγω αναφορά στο μέγεθος και έχει παράλληλα αναπτύξει έναν ισχυρό δεσμό με την περιοχή παραγωγής. Σήμερα πλέον, στη Λιθουανία, η ονομασία «Liliputas» είναι αναμφίβολα συνδεδεμένη με το χειροποίητο, υψηλής ποιότητας ημίσκληρο τυρί που έχει υποστεί ζύμωση, το οποίο παράγεται στο χωριό Belvederis. Οι λιθουανοί καταναλωτές δεν συνδέουν την ονομασία αυτή με συγκεκριμένο πολωνικό τυρί ή με τη βασική βιομηχανική παραγωγή τυριού. Συνεπώς, μολονότι στερείται γεωγραφικής καταγωγής, το όνομα Liliputas συμμορφούται προς τον ορισμό του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 που ορίζει ότι ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη νοείται η ονομασία που προσδιορίζει ένα προϊόν το οποίο κατάγεται από συγκεκριμένο τόπο, περιοχή ή χώρα.

(12) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, το «Liliputas» δεν μπορεί να θεωρηθεί κοινή ονομασία. Κοινές ονομασίες είναι εκείνες οι οποίες, μολονότι έχουν ιστορικό δεσμό με τον τόπο όπου το προϊόν στο οποίο αναφέρονται είχε αρχικά παραχθεί ή διατεθεί στην αγορά, είναι τώρα πλήρως αποσυνδεδεμένες από την εν λόγω αρχική γεωγραφική προέλευση. Όσον αφορά το «Liliputas», ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Αρχικώς, ήταν αποσυνδεδεμένο από τη γεωγραφική του καταγωγή, αλλά σήμερα συνδέεται στενά με την περιοχή παραγωγής.

(13) Το προϊόν έχει ιδιότητες και φήμη που αποδίδονται στη γεωγραφική του προέλευση. Μολονότι το δημοσιευμένο ενιαίο έγγραφο αναφέρει ότι το τυρί ονομάζεται «Liliputas» λόγω του μεγέθους του, εντούτοις, διευκρινίζει ότι το τυρί αποκτά την ιδιαίτερη γεύση και το άρωμά του λόγω της ωρίμασής του σε μικρές μπάλες με εσωτερική μικροχλωρίδα και λόγω του μικροσκοπικού μύκητα Penicillium pallidum Smith, που αναπτύσσεται σε θαλάμους ωρίμασης στη γεωγραφική περιοχή. Σε αυτό τον μύκητα, ο οποίος είναι χαρακτηριστικός των θαλάμων ωρίμασης του χωριού Belvederis, οφείλεται το γαλακτικό οξύ, η νωπή γεύση και το άρωμα που χαρακτηρίζουν το τυρί «Liliputas». Η περιοχή προσφέρει ειδικές προϋποθέσεις που ευνοούν την επιβίωση του εν λόγω μύκητα. Επιπλέον, το γεγονός ότι το τυρί είναι χειροποίητο και παράγεται με μη μηχανικό τρόπο συμβάλλει στη διατήρηση και στην ανάπτυξη του μύκητα. Επίσης, το «Liliputas» διαθέτει καλά τεκμηριωμένη και εδραιωμένη φήμη, σύμφωνα με την οποία είναι το εμβληματικό λιθουανικό γαλακτοκομικό προϊόν, που περιγράφηκε προηγουμένως με ακρίβεια στο δημοσιευμένο ενιαίο έγγραφο.

(14) Οι διαφορές μεταξύ του «Liliputas» και του «Liliput» είναι, συνεπώς, προφανείς. Το τυρί «Liliputas» δεν μπορεί να θεωρηθεί προϊόν κοινής ονομασίας.

(15) Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι, δεδομένου ότι ανταποκρινόταν στα πρότυπα της ΕΣΣΔ, το «Liliputas» μπορούσε να παράγεται παντού στην ΕΣΣΔ, πρέπει να σημειωθεί ότι η τήρηση των εν λόγω προτύπων ήταν υποχρεωτική την εποχή εκείνη. Επιπλέον, το γεγονός αυτό δεν συνεπάγεται ότι το προϊόν, όπως περιγράφεται στα πρότυπα που παρασχέθηκαν με πρωτοβουλία της Λιθουανίας, παραγόταν και αλλού. Εν πάση περιπτώσει, από το 1969 έως το 1979 έλαβε πολλά βραβεία, αναγνωρίσεις, σήματα ποιότητας και μετάλλια και εδραιώθηκε ως το λιθουανικό τυρί που παράγεται στο χωριό Belvederis.

(16) Ο όρος «Liliput» είναι παρόμοιος από φωνητικής απόψεως με τον όρο «Liliputas» που πρόκειται να καταχωρισθεί. Και οι δύο ονομασίες οφείλονται στο μικρό μέγεθος του τυριού. Μολονότι το τυρί «Liliputas» είναι προϊόν με σαφώς διακριτά χαρακτηριστικά, ιδιότητες και φήμη, το τυρί «Liliput» έχει χαρακτηριστικά που το καθιστούν παρόμοιο με το τυρί «Liliputas». Δεδομένου ότι οι ονομασίες είναι παρόμοιες και με δεδομένη την οπτική ομοιότητα των προϊόντων, η εφαρμογή της προστασίας που προβλέπεται από το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα, σε περίπτωση που καταχωρισθεί η ονομασία «Liliputas», να μην μπορούν οι πολωνοί παραγωγοί τυριού να χρησιμοποιούν τον όρο «Liliput».

(17) Από τα προαναφερόμενα στοιχεία προκύπτει ότι η χρήση του όρου «Liliput» δεν αποβλέπει στην εκμετάλλευση της φήμης της ονομασίας «Liliputas». Οι καταναλωτές δεν έχουν ή δεν θα μπορούσαν να έχουν παραπλανηθεί ως προς την πραγματική καταγωγή των προϊόντων. Πράγματι, υπάρχουν δύο διακριτές αγορές όσον αφορά τα δύο προϊόντα στις οποίες είναι ευρέως γνωστά και σαφώς αναγνωρίσιμα. Για τους σκοπούς αυτούς, και δεδομένου ότι αποδείχθηκε πως το «Liliput» χρησιμοποιήθηκε νόμιμα, κατά πάγια και θεμιτή πρακτική, επί τουλάχιστον 25 έτη πριν από την υποβολή στην Επιτροπή της αίτησης καταχώρισης της ονομασίας «Liliputas», και για να διασφαλιστεί η δίκαιη μεταχείριση και να διαφυλαχθεί η παραδοσιακή χρήση, θα πρέπει να χορηγηθεί η μέγιστη μεταβατική περίοδος που ορίζεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012.

(18) Το συμπέρασμα αυτό δεν συνεπάγεται απαραίτητα ότι η χρήση του όρου «Liliput» καθίσταται παράνομη. Σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες και ιδίως την υφιστάμενη κατάσταση στις περιοχές κατανάλωσης και τις σχετικές εθνικές ή ενωσιακές νομοθετικές πράξεις, η ονομασία «Liliput» αποτελεί κοινό όρο, η χρήση της εν λόγω ονομασίας δεν επηρεάζεται από την καταχώριση της ονομασίας «Liliputas».

(19) Όσον αφορά τα εμπορικά σήματα που περιέχουν την ένδειξη «Liliput», για τα οποία είχε υποβληθεί αίτηση ή τα οποία έχουν καταχωριστεί ή έχουν καθιερωθεί με τη χρήση, καλή την πίστει, στο έδαφος της Ένωσης πριν από την υποβολή της αίτησης καταχώρισης της «Liliputas» ως προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, τα εν λόγω εμπορικά σήματα μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται και να ανανεώνονται για το προϊόν αυτό, εφόσον τηρούνται κατά τα άλλα οι γενικές απαιτήσεις βάσει της νομοθεσίας για τα εμπορικά σήματα.

(20) Με βάση τα ανωτέρω, η ονομασία «Liliputas» θα πρέπει να καταχωριστεί στο «Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων».

(21) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής για την πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η ονομασία «Liliputas» (ΠΓΕ) καταχωρίζεται.

Η ονομασία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αφορά προϊόν της κλάσης 1.3. Τυριά του παραρτήματος XI του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 668/2014 της Επιτροπής ([1]).

Άρθρο 2

Ο όρος «Liliput» μπορεί να χρησιμοποιείται για τον χαρακτηρισμό τυριών που δεν συμμορφώνονται με τις προδιαγραφές του «Liliputas» για περίοδο δεκαπέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2015.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 668/2014 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 179 της 19.6.2014, σ. 36).